

239 szöveg: Balassi B.
dallam: Debrecen, 1774 (Szent vagy örökké)

Énekelhető a 169. zsoltárdicséret (Sok ínségünkben hozzád kiáltunk) dallamára is.

1. Ke-gyel-mes Is - ten, ki - nek ke - zé - ben

é - le - te-met ad - tam,

Vi - seld gon-do - mat, ve-zérld u - ta - mat,

mert csak rád ma - rad - tam.

2. Add meg énnékem én reménységem szerint való jódat!
Áldd meg fejemet, ki bízik benned, viseljed gondomat!
3. A szép harmatot miként hullatod tavasszal virágra,
Sok jódat, Uram, úgy hullasd reám, te régi szolgádra.
4. Hogy mind holtomig szívem legyen víg, téged magasztalván,
Mindenekelőtt s mindenekfölött szent nevedet áldván.